

Department of History
STSN Govt. Degree College, Kadiri
Anantapuram, Andhra Pradesh

.....

Students Study Projects

**Topic: Sri Venkataeswara Swamy Temple at
Tirumala Tirupathi.**

Group: III BA

By

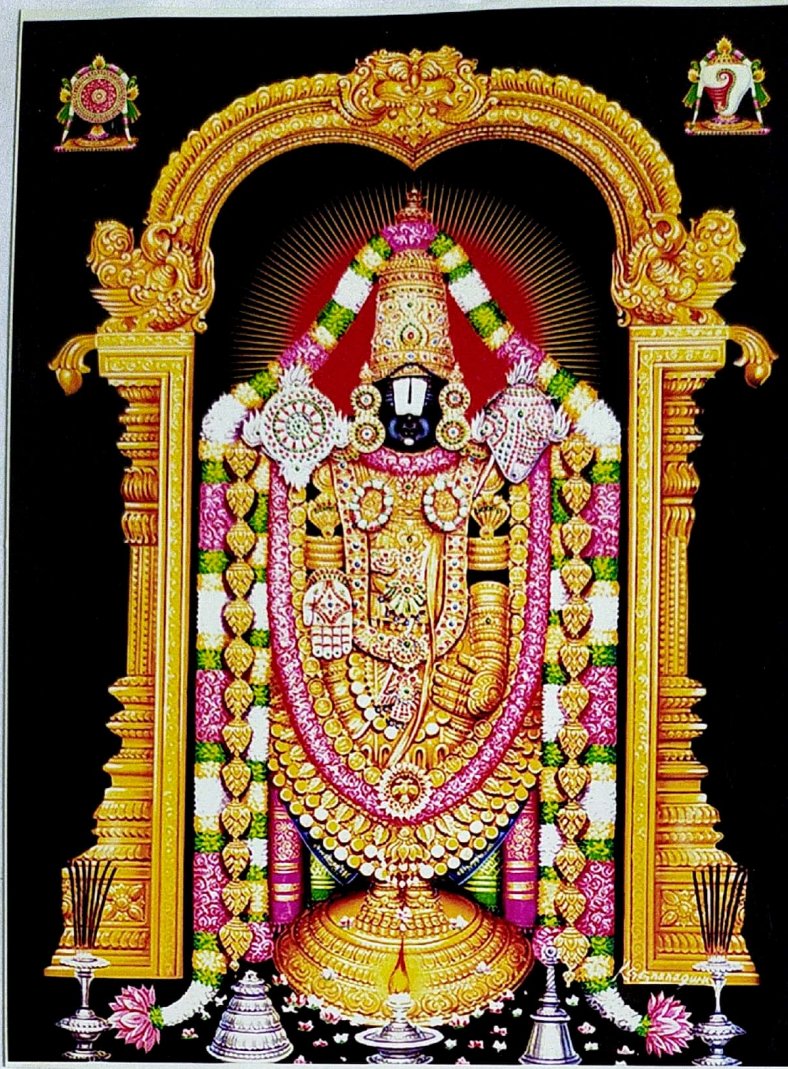
J.Bhagya lakhmi

K.Ramanamma

R.Karishma

T.Gowthami

G.Swarupa Rani

ಶಿ. ೦೦೮ ೫೯೦ ನೋಟ . ೧

నామ వేంకటేశాయ

తీర్థముల తీర్థములే వేంకటేశ

వి కావకాపుడు కెలయగయ భారతరాజయగి ఇంకంక
వెలసి ప్రత్యక్షి సైవయయెనీ,

వి భక్త రక్షకుడు నయిన వారి క్రమదలను ఇచ్చి కపదయెయి
ల వాడయెనీ,

వి స్వయి భక్తులు కయ క్రమకులు వారవాయిన మరొ
వారకును వక్షికి సూ వసూలు కెయియ వక్షి కెను ల
వాడయెనీ,

వి భగవానుడు విడు కెండలమధు వెలసి విడుకెండల
వాడయెనీ,

క వొండకాచలవళియైన క్రొ వొండకాశ్వరుడు - కెల 29నవారికి
కెంకె ఇంగారయ - విలకానవారికి ముది, నెలకాన వారికి
కెలకాయనీ, నయిన వారికి నీయనీ, కెలకానవారికి
యెండయెనాడు.

అట్ల విడుకెండల స్వయి మావకాశ్వమను కందరూ చదివి
ధనులగుదురుగాక! అట్లవారికి క్రొ వందలవక సయెయెనైన క్రొ
వొండకాశ్వం స్వయి స్వయా రక్షించుగాక!

గారధయ్య (బ్రహ్మచారి) కాయారుడు గొప్ప శక్తిడు. వారిగాయ
 సీరణా చెస్తూ అలా గీతలు తిరుగుతూ ఉంటాడు. శక్తిలను
 పరివేశలను రక్షించి వేషయంపీనా, దుశ్చరులను శిక్షించి వేషయం
 పీను గారధయ్య యాత్రికి అడ్డగా ఉండి అలా అలా కలహాలు
 కల్పించి ప్రంబించాడు. గారదుడు ఒక గాడు (బ్రహ్మచారి)
 చూచుచుకు సత్రుగీతానికి వెళ్ళాడు. అప్పుడు (బ్రహ్మ
 చారి) డు వందల సంవత్సరాల కార్యుండి గాలగు మోయలగా
 గారధయ్య గ్రామం చెస్తున్నాడు. (బ్రహ్మచారి) గ్రామం అవిస
 సుస్వీతి దొరికి అతనిని కిర్రుని వీణా అయిస్తూ స్వరయంత్రం
 కల్పించి కంఠ ద్వారా గానం చెస్తువున్నాడు. ఆ సమయంలో మందుడు
 మందలైన బిచ్చులకులా సూర్యుడు, నవ గ్రహాలు, సప్త ఋషులు
 వారి వారి పనులు తరచి (బ్రహ్మచారి) వద్దకు వచ్చారు.
 ఆ సమయానికి గారధయ్య సమీపానికి వచ్చాడు. అతనికి
 వున్న పద్ద లందరికి నమస్కారం చేశాడు. కుర్చున్నాడు.

(బ్రహ్మచారి) గారధయ్యని చూసి గారధయ్య
 గ్రామం ఒక మహా కార్యం చేసి గీతానికి అలా చేయవలసినది
 అని వినుచుంటే శక్తివంతుడైన గారధయ్య యాత్రి అవతారం
 కెళ్ళియ్యగంటి ఇడు. యానవులందరూ దొంగిలించి యందు శక్తి తాక
 యుద్ధాలై పాపం పనులు చెప్పి నరకం పండుతున్నారు.
 కనుక నీ సొమ్మ ఇతర విలాసాల వాస్తవ్యులైన శ్రాపింకెంపి
 అవతారం ఎత్తవచ్చు చేయవలసినది అప్పుడు యానవులు
 చైవ శక్తి కలిగి ఉంటారు. గీత కెళ్ళినాం కలగుతుంది. అలా
 (బ్రహ్మచారి) గారధయ్యకి కీర్తన.

నారాధయతి యనుల యసై+య దుడవచ్చుట:-

నారాధయతి అంటే చెప్పిన ఆచార మంతగానా ఏమంది
 ఎలాగైనా ఆ యే చాసి గీతానికి యెలా చెయ్యాలని నిశ్చయం
 చాడు. నారాధుడు బ్రహ్మచర్యం వద్ద సలయ తోసుకొని
 యాగాయ సీరగా చెప్పి భూగీతానికి వచ్చి గంగాతరం
 చెందాడు. నారాయణ యాత్మని వైకుంఠం నుండి భూగీతానికి
 రప్పించి బ్రహ్మచర్యం చెల్లించి ఉనుకున్నాడు. అప్పుడు కశ్యపుడు
 యెందైనా యనిశ్చయంలాగా చేరి గంగాతరం గొప్ప యజ్ఞం
 చెప్పినాడు. నారాధుడు యజ్ఞశాలకు వచ్చాడు. ఆ యజ్ఞశాలలో
 యనిశ్చయం యజ్ఞం చెప్పినాడు. ఆ యజ్ఞం గీతా కశ్యపం
 కీరకు చెయ్యవలసి. అతడు యజ్ఞం చెప్పి వారంలా యహా
 అవసంపాదులు. నారాధయని అది చూసి అనందించు అన
 ఆచారమును బ్రహ్మచర్యం అతడే ప్రారంభించవలెనని నారాధుడు
 ఉనుకున్నాడు. నారాధయని యనులకు నయస్కరించు అయ్య!
 యెరు నొప్ప యహానుభావాల యెరు యహాభక్తిగా చెప్పిన
 ఈ యజ్ఞం నకు నానంది అనందిస్తున్నాను. కాని నా యనస్సు
 ఒక సంవత్సరం కేరణం యెరు చెప్పి యజ్ఞం ఏ కాపుడు
 గుణం ఆ యజ్ఞం నకు ఫలం వచ్చే దావుడు అయ్యారులగా
 ఎవరు నాను ఎవరే నుండు యజ్ఞం ఫలం వచ్చే దావుడు
 అలసి తీసితాక అతయక వడుచునాడు. యహానుభావాల
 యెరు నా సంవత్సరం కేరణం కేరణం కేరణం కేరణం అనాడు.
 నారాధయని యనులకు ఆ యనులంలా అల్ల పోయారు.
 అయ్యారులగా ఎవరి వారు చెప్పుటకు నానందికతాక పోయారు.

నారధయ్యని ఒడిగిని వేళకు యనిశ్చరుల సయాధారం
 చాప్పలక మనంగా వున్నారు. అప్పుడు నారధయ్యని అయ్య
 యరు చాని యల్లం గుం తెలయకుండా చాని యల్లం
 వున్నది. బ్రహ్మ, అయ్య, యనిశ్చరుల యస్థులుగా మోక్షం
 వచ్చి దెవుడైవరు యందుగా తెలసుకొని యల్ల ఫలం ఆ దెవుడ
 కు ధార వీని మోక్షం పొందండి. ఈ పత్తి వల్ల యనిశ్చరుల
 అలిచన వేళకు తెలుసుకుంటుంటారు. అప్పుడు పత్తి చాస్తారు. ఆ
 పత్తిని బ్రహ్మ దెవుడు, శ్రీయారుడు ఒడివేతారు. నారధయ్యని
 మార్చి గెలుస్తారు. ఆ పత్తి వలన అక్షయి దెవుడి నారధయ్యని
 కలహం వచ్చి పైకుంఠం వదిలి భూమికి వెళుతారు.
 ఆ అవతార మార్చిని సెలయి వేళలందరూ అరిస్తారు.

యనిశ్చరుల తమలో తమ వలపొందడం:-

యనిశ్చరుల యనిశ్చరుల సంతోషం గుంబకంబు.
 కెందరు బ్రహ్మ దెవుని పత్తియ ముతకందరు శివుని పత్తి
 వుంకెందరు అయ్య దెవుని పత్తియ నుంబరి. శివుడు నెప్పవారిని
 కైవ యుంబులు చాటుతారు. అయ్య వీ యల్ల ఫలం వచ్చెదని
 వైష్ణవ స్వయంల వాణింబారు. సృష్టి కర్త అయిన బ్రహ్మ దెవుడు
 నెప్ప వారిని బ్రహ్మ పత్తి వారు వెళ్ళిం బారు. ఈ విధంగా
 యనిశ్చరుల వారి వారి వచ్చి కైవలను నెప్పదనాం కెంబుంబు
 యెన్నునిస్తు వుంబు ముత దెవుని వాంబు చాస్తూ తిరనగిలలి
 దిగారు. ముతకందరు అ. నారధయ్యని కలహం వచ్చి వెళ్ళు
 నుంబుంబారు.

బృగువ్యుని కైలాసం పోయడం :-

(ఇంతటి దాపున సంగతి క్రమసింది. పక్ష ఆకృతుల సంగతి తెలుసు కుందాం అని బృగు యయామని కైలాసమునకు వెళ్ళాడు. సందిశ్యుడు, భృంగిశ్యుడు, చంభిశ్యుడు యొకటై ప్రవేశించగా, శివనాయ ఇషాదానంబి, యునిగి ప్రార్థించారు. కైలాస పర్వతం యొకటి వేరే వేరే పంపాక్షితి యుట ప్రావణ్యముగా వాటిని తెలుసు. బృగు యయామని పరయశ్యుని యునిగి వద్దకు వెళ్ళాడు. వాటిని తెలుసు ప్రసాద బానిగి కింద! శివుడు ఏమి తెలుసుచున్నాడు. అని ప్రశ్నించాడు. వారు బ్రహ్మ! పరయశ్యుడు పార్వతి దానిని ఏమి తెలుసుచున్నాడు. పుష్పంబు క్రమం దర్శనం తెలుసు. యునిగి వద్దకు దయ తెలుసుచున్నాం అని తెలుసు.

బృగు యయామని యునిగి సయయానికి వచ్చాడని తెలుసు. నాను శివుని పరిశ్రమకు పక్ష అను అనుకొని సెవకులు పోవద్దు అని చెప్పిన అనకుండా ఇతరులు తెలుసుకు గాని వెళ్ళాడు. పరపురుషునిగా నా సరికి పార్వతి దాని నిన్నుగా వేరేకు గాని పోయింది. ఏమిటంగా ప్రసాద ఇతరులు వద్దకు పోవద్దని క్రమంబు యునిగి వచ్చిన బృగు యయామని యొకటి పరయశ్యుడుకు అనుకొని అనుకొని వచ్చింది. అలా రుద్రుడు బ్రహ్మ దానిని వచ్చింది. శివుడు అందుల గాని పురుగు అంబి క్షుణ్ణి పులు అని తెలుసు.

శ్రీ వారి యొక్క శాంత స్వభావానికి శ్లోగుయహాయని
ఆనందపడి భగవంతుని యాదు అనిన యహాపరాధానికి ఉష్ణకురూ
భలా ప్రార్థించాడు.

నారాయణ! జగన్నాథ! వాడు పరిచ్ఛేదే యరయాత్రైస్తా నిను
అని పాపం తెచ్చుకున్నాడు. నాయం క్రూరుడు ఎక్కడైనా వున్నాడ?
నిను అనిన పాపం నొనిన జరియాలి ఎత్తినా తీవ్రనా?
నా గతి వియి నా తప్పు క్షమించు ప్రభు! ఈ శ్లోగుయని అంక
విధయంగా శ్రీ వారిని ప్రార్థించాడు.

యాధ్యక్షు యుధ హాసం గీ నాయనా శ్లోగుయని ఈ అచార
పడివద్దు. నాయన స్పృహకు తెలుసు నాప్రభు కష్టం కాయం దకు
శాశాను. నాయల యా గోష్ఠీ దనయం పెల్లడంబి. ఈ బుద్ధి గియ
పంపెను.

అక్షిదేవి విష్ణువైకృతి సంభాషించుట :-

శ్లోగు యహాయని వెల్లపోయిన అర్జును లక్షి
కవి శ్రీ వారిణి భలా అనిన. అక్షి కవి శ్లోగు యహాయని
కాసిన పనికి చాలా కేటం యల్లి

నాథా! ఆ శ్లోగుయహాయనికి ఎంత తోగరు
పరునాలుగు గీతియకు ప్రాభువులైనా నాయుడు భుంతు నిర్లక్ష్యంగా
త్రయర్థింబనాడు. కాయం దాధి సకల కివలలకా ప్రాజింపవకా
యియాల అనునా ఎంత ఘోరం ఈ కెక యివక్ష స్థిలయ
నాకు నాయం కెకా యి రియాలి నా అనిన నను త్రిస్తనం
కెకా! ఆ దురాత్ముని స్వీనాశం చాస్తాను. భుంతు వానిన
లాభం వియి యియాల అనిన దురాత్ముని దురింపక

భవ. తోక విష్ణువుకు వలను ఇచ్చుట:-

ఆ ఆవు మందలి పాలు మొద మొదలుగా బండ్లగా పాలు
విచ్చి మల్లీ దాగివున్న పుట్టగా ఎవరికి తెలియకుండా ఈన పాలు
ఆ పుట్టగా కురియించి మరల మళ్ళి మందలి చెరుతుంటెది. ఆ
ఆవు బండలి యాతం పాలు ఇవ్వడం తాను.

విష్ణుమర్తి చీకె శాబ్దను గ్రహించుట:-

ఒక నాడు చీకెతలు భార్య గోపాలుడికి ఎలా వదిలి!
ఇంత వరకు ఒకరి రిజైన్ కెళ్ళి ఆవు పాలు ఆ ఆవు పాలు ఇవ్వలేదా
తొక పోతె నాణె ఉంటుంటున్నారా ఒక కిరీతం. ఆ గోపాలుడు
ఇయవడి ఉంటా! నాను ఏ ఉపం యుగను. (చీకెలను నాయంకలం
ఇంతే తాగినా ఒక ఆవుల వలనా దాని వద్దకు కూడా పాలు
పెండుడుపి పోగా పాలు తొక చున్నా ఎండి పోవుచున్నా. ఒక
ఏ మాయో నాకు క్షణం కావడం తాను. ఆ మాయలు మాయాగా
అని మండి పడి పోడి ఆవు వద్ద పాలు తొక్కుంటా వుంటాయా
నాయులు నయితేతాను ఈ రోజు నుండా పాలు తొక్కుంటా నన్ను
తెరిసంగా శిక్షిస్తారు. ఒక కిరీతం. గోపాలుడు ఇయవడి ఉంటే
నూడి వెళ్ళి రోజులాగా ఆవులను మొరకు వదిల ఆ ఆవుల
మొరకెలా వెళ్ళి ఆ ఆవు తొగలను గయనస్తే వుండి వుంటాడు.
రోజులాగా ఆ ఆవు కెళ్ళిరి యెద వైపు పోయింది. ఈ గోపాలుడు
కొంపట్టుకొని ఆవు మొరకల వెళ్ళాడు. ఉప్పుడు ఆ ఆవు మందను
వదిల పుట్ట వద్దకు పోయింది. ఈన పోరుసును పుట్ట వై నుండా
పాలదారులు పుట్టగానికి తెచ్చుచున్నా.

నాకు మరొకరు కలువాయకీయకానికి కుంత స్థలము ముచ్చ
 త్రావం కిచ్చుకొంటానని కీరుకుంటున్నాను. అప్పుడు వరాహ స్వామి అయ్య!
 ఐ కింత ముంకాకా కాని నాకు అంతయగా నాకు స్థలము
 ముచ్చతాను నాకు స్థలము ముచ్చటకు క్రయాధనము నాకు ముచ్చైన
 నా కింత క్షయమును గాను. అప్పుడు శ్రీ వారి యహనుభవా నాకు
 లక్ష్యికి దూరయై చాలా ఖాన స్థితిలో యున్నాను. నా దగ్గర ఒక
 కుచ్చ గయ్య అంటే తాను క్రయాధనము నా నెలా జ్ఞాపకం అంటు.
 మారు నాకు స్థలము ముచ్చైన చీ అందుకు నాకు అతి ఘనంగా
 నా అక్షయము కెండుకు రమ్మింటి వారికాత యందుగా తయ
 దర్శనం జూపించి తరువాత ఐకు సైయాధి కానుకలు కెల్లంపుచేసి
 అంతరం నాకు స్థితికి వచ్చును. మరొక కుంత నాకు ఐకు ఏయి
 ముచ్చతాను అని ప్రార్థించెను. వరాహ స్వామి సంతోషించి ఆ
 కెండుకు 100 అక్షయముల స్థలము శ్రీ వారికి ముచ్చెను. వరాహ స్వామి
 నా అద్ద వకుళా యాతక దెయ అని అక్షయముల వచ్చును. అయి నాకు
 అని సంతోషముల చూస్తుంది. అని వకుళా దెయని యెప్పుడు అప్పు
 గింపెను.

శ్రీ వారి వకుళదేవి తన భరిత్ర చెప్పట :-

శ్రీ వారి వకుళాదేవి అని వరాహ స్వామి చూసిన స్థలం
 వర్తకాల వాసుకాని నివసించెను. వకుళా దెయ నాయనా నావు ఎవరు?
 ఈ కుంతం అంటే అని కుంతంకు కేరణం ఏయి? నా కుంతం
 ఈ గాయం ఎలా జరిగింది అని అడిగింది.

శ్రీ వారి నాకు ఒక అక్షయముల చాలా కుంతం వదిలి కెండు
 అందుకు జూపించి నాకు ఎవరు అంటే ఒక కుంతం వల్ల గీవలకు
 నా కుంతం గాయం జూపించి. నను చూచువారు ఎవరు అంటే
 ముచ్చటకు నాకు నా కుంతం మరొక ఏయి చెప్పెను అని చెప్పెను.

తైశానభట్టు ఔంకారాలయం ఇతి ఆంకారం గాని ముఖం
అన యెప్పుడు రూపమును పొందు.

పాపనాశ తర్కము

పూర్వకాలమున ఇంద్రునికి ఒక బ్రాహ్మణుడు
ఉన్నాడు. అతడు ఔంకారమును పఠించి అతనికి కరుణను భార్య
లుండెను. ఆ భార్యలయందు అందరికీ సంతానము కలెను. ఇందులో
ఒకరికి చూడనినూ యీ పిల్లల గుంపులుగా నిండిపోయెను.

అతడు నాథునియైన సంతానం. అతనికి వచ్చు
అదయము సంతానమునకు ఇలా పోయెను. దండము యెక్కువ
యయ్యెను. భార్యలు, పిల్లల బాధించుచుండిరి. దరిద్రాభాషి
యగ్ని ఆ బ్రాహ్మణుడు కృతించుచుండెను.

ఆ బ్రాహ్మణుని భార్యలలో యిళివళియెనుకాంత
ఇద్దరు విభావము చూచి ఇట్లనెను. "నాథా! అది దానములలో ఇది
దానములు ఇయ్యాలికి యపాకైశ్వర్యముల లభించునందురు.

"ఔంకారాలయం గల పాపనాశ తర్కములీ నాటన వెలనర్చి ఇది దానము
ఇచ్చిన వారికి సయస్తి జీగయలగా కలెను. అపాపం సుఖముల
కలెను. సకల పాపముల వీరించును." అని పూర్వము యాతనికి
నారదముని చెప్పగా వినినాడు. యిది అట్లు ఇయ్యవలసినది" అని
చెప్పెను.

ఆ బ్రాహ్మణుడు భార్యలుల అని వెంటనే సయవ
ముననుగల ఇక ఆంకారమునకు ఇళివ ఇక గృహస్థులను వెను
చేయుల కలెనగల ఇళివని అను దానము పొంది ఒకరికి నుండి
ఔంకారాలయం ఇతి పాపనాశ తర్కమున నాటన మాది స్వయం
నిలెనాది అను దానముగా సంపాదించిన అందు చేయుల వలెయె
యైన ఇళివని వెంటనే బ్రాహ్మణుని దానము పుచ్చెను.

పాపనాశయన ఆస్తిని భూదానయనకు భగవంతుడు
యత్తక్షయన సకలయన భాగ్యులల ఉపాదింకెను.

చక్ర తత్వము

పరశురాముడు ఒక ఒక భక్తుడు సంతోషం
య వద్ద యుగల యాస కని కంఠం ఆస్తిగాడు. ఒకడు కొనాళ్ళు
కందయాలయల కొనాడు. కొనాళ్ళు ఆకుల కొనాడు. కొనాళ్ళు గొళ్ళు
యని, కొనాళ్ళు కలలం గలనా విల్లుకుని భక్తిని కంఠం ఆశాడు.

ఒకని భక్తికి యొక్క కొ యింకాళ్ళురుడు ఒకళ్ళ
యైనాడు. ఆ భక్తుడు స్వయంసి ఒకడ విధయల ప్రార్థించగా
స్వయం సుఖింకె, "నాకెయి కలలని కొరుకెను" యనెను. ఆ యా
లని ఆ భక్తుడు "స్వయం! నాకె కింకలలెయ. ఒకకిన నాళ్ళు
నికు సూక్తి కంఠం ఆయనాని యుడునట్లు ఒకగంకెంట్లు" యనెను.
స్వయం ఒట్టె యనెను.

పరశురాముడు యలా కంఠం ఆయనకుంకగా
ఒకనాటికె రాక్షసుడు ఆకల ఒకటి ఆ భక్తుని క్రొంగుడుకు యచ్చెను.
పరశురాముడు భయపడి భగవంతుని ప్రార్థన రక్షింపుయని
కీకెను.

దయాయుడు, భక్తిరక్షికుడు, ఆశినిర్మరుకైన యింక-
కొళ్ళురుడు ఈ భక్తుని యెరలని యెంకె చక్రయకు యంకెను.
ఆ చక్రయ రిప్పున యొక్క రాక్షసుని కింకయ దుంకె భక్తుని రక్షింకెను.
ఆనాంకుంకె ఆ తత్వయనకు "చక్ర తత్వము" ఒకె యిరుకింకెను.

కపిల తోర్ణము

ప్రాత్యము పురందరుడు గురు రాజు ప్రార్థించెను. ఆ రాజు యింతి ధరణి గుణము కలవాడు. అతనియను కిందలొద్దల వలె పాఠించుచుగా ఎన్నడయి ఎండ్లు రాల్చుచులెను. ఆయన రాజునకు యసల యనము కూడ వచ్చెను. ఇది సంతానము కలగలేదు. రెండువలన అతడ క్షయముల చేరింపడి భగవంతుని గూర్చి ప్రార్థించెను. అరువాత కొంత కాలమునకు కుమారుడు పుట్టెను. వానికి "యోధిపుడు" గురు పేరు ఇచ్చి గెఱవఱుగా పెంచుకొనెను.

యాధిపుడు పెరిగి పెద్దవాడైనాడు. అతనికి యాధి ప్రానకు పొందెదాడ రాజ కుమార్తెయొన సుశీలను పెండ్లి చేసెను. సుశీల ప్రాత్యము మిల్లలు. చాలా బుద్ధియుతురాలు. యోధిధరణియ బాగా తెలిసినది. మిల్లుండు బడినాడు యాధిపుడు భార్యను చూచి మిల్లనెను. డేయతాలా! నాకు మిల్లుడు నీవు బ్రాంతి కల్పనది. వెంటనా నా యేమ దిల్లు" యని అడిగెను.

ఆ యాడెలు యిది సుశీల "నానా! యిది ధరణియ గాదు. పగలయెళ్ల పశువేళ్లి యుగములు సంగయెవ వచ్చుగాని, యన ప్రేలు క్రయంతు. అది యువపాపము" అని అతడ విధముల ప్రార్థించెను. యాధిపుడు భార్యయొడలకు ఎదురు చెప్పుటోక వెంటనా అరచి యాధియన ప్రార్థించుకొను. అక చెప్పు నీదను చకలని చుకలయెన కెఱుచు చూచెను. యాధిపుడు ఆయెప్లె టేయ కల్ల దగ్గజోడి "కెఱు! నీయెవ్వతయ? నీవెఱియె?" అని అడిగెను. యాధిపుని యాడెలు యి ఆ సందరాగి "అయ్య! నావెఱు కుయల, నాడి ఎవల నగరయ, నా అల్ల చందరాళి నాను యెళ్లను. కెఱువెఱుయన మిక్కిలికి వచ్చియి" అనెను.